

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

07. 02. 2022 - 13. 02. 2022

motto týdne:

„ Jakou mírou měříte, takovou se naměří vám. “

PONDĚLÍ 07. 02. sv. Richarda, krále poutníka

1 Král 8,1-7.9-13; Žl 132,6-7.8-10 Komentář: **Mk 6,53-56**

Jsou uzdravování a změny, které nejsou na první pohled patrné. Ježíš působí i dnes! To jen my si občas myslíme, že jej nepotřebujeme.

ÚTERÝ 08. 02. sv. Jeronýma Emilianiho, sv. Josefíny Bakhity, panny

1 Král 8,22-23.27-30; Žl 84,3.4.5+10.11 Komentář: **Mk 7,1-13**

Přednost před plněním Zákona má praktická láska a vztah k Bohu a k lidem. Nepatřím k těm, kdo srdečné jednání nahrazují povrchními rituály?

STŘEDA 09. 02. sv. Apolónie, panny a mučednice

1 Král 10,1-10; Žl 37,5-6.30-31.39-40 Komentář: **Mk 7,14-23**

Kéž dávám větší pozor na to, co vychází z mého srdce! Chci si uvědomit, že odříkání si pokrmů není samoučelné, ale má vést k větší citlivosti.

ČTVRTEK 10. 02. památka sv. Scholastiky, panny a řeholnice

1 Král 11,4-13; Žl 106,3-4.35-36.37+40 Komentář: **Mk 7,24-30**

Ježíš neváhá mluvit se ženou, a ještě k tomu s pohankou. Odvážně prolamuje obyčeje a tradice. Příklad pro nás, aby zvěstování nebylo zaměřené jen „dovnitř“ církve...

PÁTEK 11. 02. Panny Marie Lurdské

1 Král 11,29-32; 12,19; Žl 81,10-11ab.12-13.14-15 Komentář: **Mk 7,31-37**

Pane, kéž si dokážeme přiznat svoji nedostatečnost! Vždyť tolik potřebujeme otevřít uši a rozvázat jazyk!

SOBOTA 12. 02. sv. Benedikta Aniánského, opata

1 Král 12,26-32; 13,33-34; Žl 106,6-7a.19-20.21-22 Komentář: **Mk 8,1-10**

Nasycení pozemským chlebem nechává Pán na nás. Dnes sytí Ježíš nespočetné zástupy eucharistií. Uvědomuji si, že po Něm hladoví tolik lidí?

6. neděle v mezidobí - Cyklus C 13. 02. 2022

Postava Ježíše je známa. Co však učil? Co je obsahem jeho slov? Tato neděle připomene jádro Kristova blahoslavenství a vyzve k odvaze proměnit Ježíšova slova v realitu. Prosme za sebe i za ostatní, abychom našli odvahu opřít se o Pána.

1. ČTENÍ

Jeremiáš někdy mezi lety 609–586 př. Kr. do svého proroctví vložil slova o zkáze Jeruzaléma (nastala pod náporom Babyloňanů roku 586 př. Kr.). Zkáza není ale dopředu jistá. Je možná záchrana, jestliže se nebude Izrael spoléhat na falešné jistoty. Je třeba se opřít o Boha.

Jer 17,5-8

Tak praví Hospodin: „Prokletý člověk, který spoléhá na člověka, kdo za svou oporu pokládá smrtelníka, svým srdcem odstupuje od Hospodina! Je jako jalovec na pustině: nevidí, že by přišel déšť, svůj domov má v suchopárné poušti, v solném kraji, kde nelze bydlet. Požehnaný člověk, který doufá v Hospodina, jehož oporou je Hospodin! Je jako strom, který je zasazen u vod, který své kořeny vyhání k potoku; když přijde vedro, nestrachuje se, jeho listí zůstává zelené, ani v suchém roku nemá starosti, nepřestává nést ovoce.“

ŽALM 1

První žalm je jakýmsi úvodem do celé knihy žalmů. Má mudroslovný či poučný charakter. Je modlitbou – za sebe sama, ale i za potomky, představitele státu, církve...

Odpověď: Blaze tomu, kdo svou naději vložil v Hospodina.

Blaze tomu, kdo nechodí, jak mu radí bezbožní, – nepostává na cestě, kudy chodí hříšní, – a nezasedá ve shromáždění rouhačů, – ale má zalíbení v Hospodinově zákoně – a o jeho zákoně přemítá dnem i nocí.

Podobá se tak stromu – zasazenému u vodních proudů, – ve svůj čas přináší ovoce, – listí mu nevadne – a daří se mu vše, co koná.

Jinak je tomu s bezbožnými, zcela jinak: – jsou jako pleva rozvátá větrem.

– Vždyť Hospodin dbá o cestu spravedlivých, – ale cesta bezbožných skončí záhubou.

2. ČTENÍ

Svatý Pavel v 15. kapitole odpovídá na otázku, co je to vzkříšení. Korint byl velký přístav s mnoha nešvary, ale jeho obyvatelé stavěli především na řecké kultuře. Ta pojem vzkříšení vůbec neznala. Pokud Kristus nevstal z mrtvých, celé evangelium ztrácí smysl.

1 Kor 15,12.16-20

Bratři! Káže se o Kristu, že vstal z mrtvých. Ale jak potom mohou říkat někteří z vás, že vzkříšení mrtvých není? Jestliže tedy mrtví nevstávají, ani Kristus nevstal. A nevstal-li Kristus, vaše víra nemá cenu, protože pak jste ještě ve svých hříších, a jsou ztraceni i ti křesťané, kteří už zesnuli.

Máme-li naději v Krista jen v tomto životě, pak jsme nejubožejší ze všech lidí. Ale Kristus z mrtvých vstal, a to jako první z těch, kteří zesnuli.

EVANGELIUM

V předchozích kapitolách jsme sledovali Ježíše, jak začal veřejně hlásat, povolal apoštoly, a nyní Lukáš vypráví, co Pán hlásá. Jde o paralelu k Horskému kázání u Matouše. Zde autor rovnou připojuje odpovídající počet „běda vám“.

Lk 6,17.20-26

Když Ježíš vyvolil dvanáct apoštolů, sestoupil z hory a zastavil se na rovině. A s ním velký zástup jeho učedníků a velké množství lidu z celého Judska, z Jeruzaléma i z tyrského a sidonského pobřeží. Ježíš se zahleděl na své učedníky a řekl:

„Blahoslavení, vy chudí, neboť vaše je Boží království. Blahoslavení, kdo nyní hladovíte, neboť budete nasyceni. Blahoslavení, kdo nyní pláčete, neboť se budete smát. Blahoslavení jste, když vás budou lidé nenávidět, když vás vyloučí ze svého středu, potupí a vaše jméno vyškrtnou jako prokleté kvůli Synu člověka. Radujte se v ten den a jásejte, máte totiž v nebi velkou odměnu; vždyť stejně se chovali jejich předkové k prorokům.

Ale běda vám, boháči, neboť už máte své potěšení.

Běda vám, kdo jste nyní nasyceni, neboť budete hladovět. Běda vám, kdo se nyní smějete, neboť budete naříkat a plakat. Běda, když vás budou všichni lidé chválit; vždyť stejně se chovali jejich předkové k falešným prorokům!“

K ZAMYŠLENÍ

Chudí a boháči, hladoví a nasycení, plačící a smějící se, nenávidění a chválení – čtveřice protikladných postojů vyvolává skutečné napětí. Kam míří Kristova ostrá slova k „zajištěným“? Jistoty, které člověku dávají mylný pocit nezranitelnosti, v konečném důsledku vyzní jako cesta do zkázy. „Běda vám“ znamená dolehnutí důsledků lehkovážnosti, v níž lidé žili na úkor jiných. Kristovo evangelium se zde dotýká velmi konkrétních důsledků našeho jednání či nejednání. Není třeba propadnout strachu, ale je třeba nést na srdci každého, kdo potřebuje pomoc. Asi nedokážeme pomoci všem lidem v nouzi, ale to neznamená, že se smíme uzavřít do skořápky lhostejnosti.

Scholastika svědčí o potřebě a významu nejen setkání, ale i slov. Zkusím změnit význam rozhovorů. Půjde mi o to druhé potěšit i povznést, zaměřit se také na odstraňování bídy jakéhokoli druhu. A z rozhovoru se jeden od druhého učí milovat Boha. Naše křesťanské setkání ve společenství by pak nemělo mít jinou náplň.